

Universitätsbibliothek Paderborn

**Georgii Calixti S. Theol. D. Et In Acad. Ivlia Primarii
Professoris Wiederlegung Der vnchristlichen vnd
vnbilligen Verleumbdungen/ damit Jhn D. Iacobus VVeller
ChurSächsischer Oberhoffprediger ...**

Calixt, Georg

Helmstedt

Anathematismi Ephesini.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36653

ex substantiâ matris in seculo natus. Perfectus Deus, perfectus homo, ex animâ rationali & humana carne subsistens. Aequalis Patri secundum divinitatem, minor Patre secundum humanitatem. Qui licet Deus sit & Homo, non duotamen, sed unus est Christus. Vnus autem non conversione divinitatis in carnem, sed assumptione humanitatis in Deum. Vnus omnino, non confusione substantiæ, sed unitate personæ. Nam sicut anima rationalis & caro unus est homo; ita Deus & Homo, unus est Christus. Qui passus est pro nostrâ salutre, descendit ad inferos, tertiâ die resurrexit à moriuis, adscendit ad cœlos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipotentis. Inde venturus est judicare vivos & mortuos. Ad cuius adventum omnes homines resurgent cum corporibus suis, & reddituri sunt de factis propriis rationem: & qui bona egerunt, ibunt in vitam æternam; qui verò mala, in ignem æternum. Hæc est fides catholica, quam nisi quisq; fideliter firmiterq; crediderit, salvus esse non poterit.

ANATHEMATISMI EPHE- SINI.

I. Si quis non confiteretur Emmanuelem verum Deum esse; adeoque sanctam virginem, quæ incarnatum Dei Patris Verbum secundum carnem peperit, Deiparam esse, anathema sit.

II. Si

II. Si quis Dei Patris Verbum carni secundum hypostasis sive subsistentiam unitum; aut unum unum cum sua carne Christum esse [eumdem nimirum Deum simul & Hominem] inficiatus fuerit, anathema sit.

III. Si quis post naturarum unionem subsistentias in uno Christo dividit (*cuique nimirum naturae suam propriam assignans*) naturasque ea tantum copulâ connectit, quæ est secundum dignitatem, vel auctoritatem, non autem coitione, quæ sit secundum naturalem sive veram & realem unionem, anathema sit.

IV. Si quis voces illas, quæ in Evangelicis & Apostolicis literis passim occurunt; aut, quæ de Christo à sanctis, vel ab ipso quoque Christo de se ipso dicuntur, duabus personis vel hypostasis assignat: & alias quidem homini, tamquam personæ à Dei Patris Verbo sejunctæ accommodat; alias vero tamquam in solum Deum convenientes, soli Dei Patris Verbo adaptat, anathema sit.

V. Si quis dicere audet, Christum hominem tantum Deiferum, & non potius verum Deum [velut unicum ac naturalem Dei Filium] esse, secundum quod Dei Verbum caro factum est, & similiter ut nos carni & sanguini communicavit, anathema sit.

VI. Si

VII. Si quis Verbum Dei Patris Deum vel Dominum Christi esse dixerit; & non potius Deum simul & hominem illud confessus fuerit; prout caro, secundum Scripturas, factum est, anathema sit.

VIII. Si quis Iesum tamquam merum hominem per Dei Verbum actum; Vnigenitiique gloriam tamquam alteri à se diverso circumdatam dixerit, anathema sit.

IX. Si quis dicere audet, adsumtum hominem unā cum Dei Verbo, tamquam alterum cum altero, adorandum, & glorificandum, & D E U M appellandum esse; neque unā adoratione Emmanuelē hōnorat, unamq; illi glorificationem, quatenus Verbum caro factum est, destinat, anathema sit.

X. Si quis unum Dominum nostrum Iesum Christum per Spiritum sanctum, tamquam per virtutem à suā alienam, glorificatum; aut vim & efficaciam ab eodem accepisse, quā immundos spiritus profligaret, & alia inter homines miracula patraret, dixerit; neque illum ipsum Spiritum, per quem divina signa edebat, illius proprium existisse professus fuerit, anathema sit.

X. Confessionis nostrae Pontificem & Apololum factum esse Christum Scriptura docet: *Obtulit enim semetipsum pro nobis Deo & Patri in oderem*

dorem suavitatis. Si quis igitur non ipsum Dei Patris Verbum, quando caro & homo nobis similis factum est, Pontificem & Apostolum nostrum factum dixerit; sed alterum quempiam diversum ab ipso, puta merum hominem ex muliere natum: aut si quis Christum non pro nobis tantum, sed pro seipso quoque sacrificium obtulisse dixerit [nullâ enim oblatione egebat, qui peccatum nullum noverat,] anathema sit.

XI. Si quis Domini carnem vivificam, ipsiusq; Verbi, quod ex Deo Patre est, propriam esse negaverit; dixerit autem alterius cuiuspiam esse à Verbo quidem distincti, ipsi nihilominus Verbo secundum dignitatis communicationem uniti: si quis, inquam, dixerit Domini carnem non esse vivificam, eò quod propria est Verbi, quod omnia vivificare potest; sed hominis divinam tantum inhabitationem sortiti, anathema sit.

XII. Si quis non confitetur Dei Verbum passum carne, & crucifixum carne, & mortem carne gustasse, factumque primogenitum ex mortuis secundum quod vita est vivificans ut Deus, anathema sit.

CONFESSIO CHALCEDO- NENSIS.

SANCTOS Patres sequuti unum & eundem confitemur Filium, Dominum nostrum Iesum Christum,

C

stum,